

## Bemærkninger til lovforslaget.

### Almindelige bemærkninger.

1. Formålet med lovforslaget er at sikre, at offentlige myndigheders oprettelse og brug af registre med personoplysninger, hvortil der anvendes elektronisk databehandling, sker på en sådan måde, at den enkelte borgers retsbeskyttelse og integritet ikke krænkes.

2. Justitsministeriet nedsatte den 9. september 1970 et udvalg, der fik til opgave at overveje de problemer vedrørende privates retsbeskyttelse, som er forbundet med oprettelse og brug af offentlige og private registre, navnlig under hensyn til den tekniske udvikling på dette område.

Registerudvalget afgav i juli 1971 en *delbetænkning om tavshedspligt for ansatte i edb-servicebureauer m. v., der behandler oplysninger for det offentlige*. Delbetænkningen findes som bilag 2 til forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov m. v. (privatlivets fred), se F. T. 1971-72 tillæg A sp. 545 ff. Betænkningens forslag til en regel i straffelovens § 152, stk. 4, om tavshedspligt for ansatte i edb-servicebureauer, der maskinelt behandler eller opbevarer oplysninger for det offentlige, blev gennemført ved lov nr. 89 af 29. marts 1972. Forslagets behandling i folketinget findes i F. T. 1971-72 sp. 723, 1089, 3893, 4187 og tillæg B sp. 631.

Udvalget afgav i 1973 en *delbetænkning om private registre (nr. 687/1973)*. Betænkningen indeholdt et lovudkast, der danner grundlag for det forslag, der samtidig hermed er fremsat til lov om private registre.

Registerudvalget afgav i 1976 den afsluttende *betænkning om offentlige registre (nr. 767/1976)*. Betænkningen indeholder lovudkast med bemærkninger.

3. Registerudvalget har i den afsluttende betænkning på grundlag af en gennemgang af de eksisterende registre i den offentlige sektor foretaget en vurdering af, hvilke foranstaltninger det må anses for påkrævet at gennemføre ud fra hensynet til beskyttelse af den enkelte borger.

Udvalget har således, jfr. betænkningens afsnit 7.3 (side 152) overvejet, hvilke registre der bør undergives en mere indgående lovmæssig regulering. Udvalget har fundet, at selv om det som udgangspunkt må kræves, at enhver anvendelse af information sker på en hensigtsmæssig og korrekt måde, er det i særlig grad *registre med oplysninger, som kan*

*henføres til bestemte personer, der kan give anledning til misbrug i forhold til borgerne*. Udvalget har derfor — i overensstemmelse med sit kommissorium — ment at burde foreslå, at lovgivningen begrænses til alene at omfatte sådanne registre. Udvalget har samtidig overvejet, om alle registre med personoplysninger bør omfattes af loven. Udvalget anfører herom side 153 f., at selv om også manuelle registre kan misbruges, og det kan ske på måder, der ikke afgørende adskiller sig fra de misbrugssituationer, der kan foreligge ved edb-systemerne, er det først i og med opkomsten af elektronisk databehandling, at behovet for en registerlovgivning har manifesteret sig. Det er edb-systemernes smidighed og evne til at opbevare og behandle store datamængder, der har gjort dem såvel attråværdige som risikofyldte. Udvalget har derfor fundet det nærliggende at begrænse loven, således at den kun omfatter *edb-registre, dvs. registre eller andre systematiserede fortegnelser, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling*.

Udvalget har endvidere bl. a. på baggrund af lovgivning om dette spørgsmål i udlandet overvejet, efter hvilke principper en lovgivning bør udformes. Udvalget har foretrukket en ordning, hvorefter der indføres visse generelle regler, der skal gælde samtidig med, at der gives hjemmel til at fastsætte særlige regler for de enkelte registre i det omfang, der viser sig at være behov herfor. Herunder kan der eventuelt blive tale om at give mulighed for ved disse særlige regler eller vilkår at fravige de generelle regler. Systemet beskrives kort således, *at lovgiveren har givet udtryk for bestemte retningslinier, som kan udfyldes eller præciseres efter en konkret vurdering*. Som begrundelse for valget af denne løsning anfører udvalget side 149 f. i betænkningen, at der er en række generelle spørgsmål, hvis løsning efter udvalgets opfattelse trænger sig på, og som det er muligt at beskrive tilstrækkeligt præcist i en lovtekst. Der tænkes f. eks. på *regler* om, hvilke oplysninger de enkelte myndigheder må indsamle og registrere, *regler* som sikrer, at borgerne får mulighed for at følge med i, hvilke registre de er optaget i, og *regler* som giver enhver registreret adgang til at kontrollere oplysningerne om sig selv. Et meget vigtigt område er endvidere *brugen* af de enkelte registre. Her erkendes det imidlertid, at det er ugørligt at give tilstrækkeligt præcise regler, men det er efter udvalgets opfattelse muligt i nogle standardregler at give en beskrivelse af, hvornår oplysninger må vide-